

Името на рускитѣ градове *Переяславъ* и *Переяславъцъ* срѣщаме у едноименнитѣ *Прѣславъ*, столицата на първото българско царство, и *Прѣславъцъ* на долния Дунавъ и др.

За единството между дакийскитѣ, трако-мизийски и македонски славѣни говорятъ още по-рѣшително езиковнитѣ данни. Едни отъ тия данни се съдържатъ въ кирило-методиевския езикъ на солунско-родопскитѣ славѣни отъ IX в., други намираме у славѣнскитѣ писатели въ България и Македония отъ X, XI в. или въ чуждитѣ паметници. Тия вѣсти доказватъ 1) че около X в. македонскитѣ славѣни сж говорѣли езикъ съ характерни особености, присъщи на говора отъ източната югословѣнска група, що бѣ заселена въ Дакия, Мизия, Тракия и отчасти Морея и 2) че тоя езикъ се е различавалъ значително отъ сръбско-хърватския въ даденото врѣме. Докато езикътъ на източнитѣ югословѣни е билъ почти еднакъвъ съ езика на сърбо-хърватитѣ въ своя лексикаленъ и синтактиченъ строй, а отчасти и въ формитѣ, имало е характерни отлики въ вокалната и консонантна система между двѣтѣ групи. Докато източната група строго пазѣла кирило-методиевска употреба на звуковетѣ *ѣ* (= *ä*, *ea*, *ia*), *ж*, *ѡ*, *ѣ*, *ѡ*, *ѣ* (отъ *tj*), *жд* (отъ *dj*), западната, сръбско-хърватска група въ X в. вече е знаела други съотвѣтни звукове: *ѣ*=*e*, *ж*=*y*, *ѡ*=*e*, *ѣ* и *ѡ*=*ѣ*, *ѣ*=*i*, *ѣ*=*h*, *жд*=*h*, както това добрѣ изтъкна сръбскиятъ филологъ Л. Стојановичъ въ академическата си рѣчь.¹⁾ Нѣкои отъ тия звукове на източната група сж запазили стария си изговоръ и въ слѣднитѣ XII, XIII вѣкове, а други го пазятъ и до день днешенъ.

Ще приведемъ примѣри отъ езика на македонскитѣ славѣни и то за ония звукове, които сж могли да бждатъ прѣдадени у гръцкитѣ писатели съ гръцки букви, както напр. за *ѣ*, за *ж* и др. Македонцитѣ нѣкога сж изговаряли *ѣ*=*ä*, *ea*, *ia*; така го бѣлѣжатъ и гърцитѣ въ съотвѣтнитѣ мѣстни или лични македонски имена. Въ единъ хрисовулъ отъ 982 г. за земи при Йерисо на Халкидическия полуостровъ, единъ отъ славѣнскитѣ свидѣтели е подписанъ *Νικολάου τοῦ Δεάτκου* вм. *Дѣтко*.²⁾ Въ извѣстния хрисовулъ на Василия Българоубиецъ отъ 1019 г. намираме така прѣдадени македонски мѣстни имена

¹⁾ Л. Стојановичъ, Приступна академска беседа. Глас LIII, 14.

²⁾ Срв. документитѣ, № 6.